

Buletini i Shkencave Mjekësore tribunë e vërtetë e Shkencës Mjekësore Shqiptare

Prof. Dr. Josif E. Adhami

Po bëhen 39 vjet që nga tremujori i parë i vitit 1961, kur doli në qarkullim Nr. 1 i Buletinit të Universitetit Shtetëror të Tiranës "Seria Shkencat Mjekësore". Qysh në numrin e parë të tij u pa se niveli i artikujve ishte i mirë. Ato ishin të karakterit klinik, epidemiologjik, instrumental dhe eksperimental, gjë që tregonte se megjithë që klinikat universitare nuk kishin veçse 5-6 vjet që ishin ngritur, mendimi shkencor bashkëkohor dhe eksperimenti po infiltroheshin në punimet shkencore. Të gjitha këto po pasqyroheshin gjithnjë dhe më shumë në faqet e Buletinit.

Nga pikëpamja historike, paraardhësit e këtij Buletini kanë qenë: "Buletini i Institutit të Studimeve" që doli vetëm një numër në vitin 1947 dhe nga viti 1948 nën emrin "Buletin i Institutit të Shkencave" dilte çdo 3 muaj deri në vitin 1952, kur u nda më dysh: në "Buletin për Shkencat Shoqërore" dhe "Buletin për Shkencat Natyrore". Në këtë të fundit bënte pjesë edhe mjekësia që në redaksi përfaqësohej nga Fejzi Hoxha, kurse përgjegjës redaksie ishte Kol Paparisto. Me krijimin e Universitetit Shtetëror të Tiranës më 1957, dy numrat e parë dolën si botim i Institutit të Shkencave, kurse nga gjashtëmujori i dytë i këtij viti, në vend të numrave 3 dhe 4 dolën numrat 1 dhe 2 të: "Buletin i Universitetit Shtetëror të Tiranës" "Seria Shkencat e Natyrës" dhe nga nr.2 i vitit 1957 u ndërua redaksia: përgjegjës Petrit Radovicka, kurse nga mjekësia përveç Fejzi Hoxhës u shtua Bajram Preza dhe ky u konsiderua viti i XI i botimit, pasi zanafillë u mbajt "Buletini i Institutit të Studimeve" i vitit 1947. Buletini i "USHT" "Seria Shkencat Natyrore" dilte 4 herë në vit me nga 160 faqe mesatarisht dhe në të u botuan edhe punime shkencore të Fakultetit të Mjekësisë. Në disa numra u botua edhe nga një "Shtojcë (Materiale të përkthyer)" siç ishte Nr.3 i vitit 1959. Përmbledhjet e artikujve bëheshin vetëm frëngjisht. Në vitin akademik 1959-1960 u bënë tratativat e para për shkëputjen nga "Seria Shkencat Natyrore" dhe krijimin e një Buletini të veçantë për Fakultetin e Mjekësisë. Prandaj nga redaksia e Buletinit "Seria Shkencat Natyrore", që nga Nr.1 i vitit 1960, u shkëputën dy përfaqësuesit e mjekësisë dhe u krijua një redaksi pranë fakultetit tonë. Por mungesa e përvojës së organizimit, ngarkesat e shumta mjekësore në atë periudhë, kur numri i mjekëve ishte ende i pakët bëri që viti 1960 të mbetej pa asnjë numër. Në 4 muajt e fundit të vitit 1960 u krijua një redaksi e re, ku u caktuan pothuajse të gjithë pedagogë të rinj për atë kohë. Në tremujorin e parë të vitit 1961 doli Nr.1 i "BUSHT Seria Shkencat Mjekësore" me redaksi: KSHM Fadil Spahiu (kryeredaktor), Josif Adhami (Zv.kryeredaktor), Prof. Selaudin Bekteshi, KSHM Petrit Gaçe, KSHM Bajram

Preza, Përparim Tepelena, KSHM Ylli Xhagjika. (Sekretar) Aleko Rapo, i cili kryente punën e redaktorit letrar, shpërndante recensat (dy recenzentë për çdo artikull), preukupohej për abonimet, shpërndarjen e Buletinit etj. Përveç redaksisë u krijua edhe "Këshilli i Redaksisë" i përbërë kryesisht nga anëtarë të Këshillit Shkencor të Fakultetit, që nuk ishin anëtarë redaksie: Pëllumb Bitri, Prof. Petro Cani, Skënder Çiço, Nikolla Dushniku, Prof. Fejzi Hoxha, Prof. Koço Gliozheni, Prof. Xhavit Gjata, Mynyr Karagjozi, Grigor Konomi, Medar Shtylla dhe KSHM Besim Zyma.

BUSHT Seria Shkencat Mjekësore Nr.1, viti i botimit të të cilit u emërtua Viti I (ose Vëllimi i I) dhe jo viti XIV ose XV si vazhdimësi e Buletinëve të mëparshëm, doli më 184 faqe me rubrikat:

- 1) Studime klinike
- 2) Studime eksperimentale
- 3) Kumtsa
- 4) Kritikë dhe bibliografi
- 5) Jeta shkencore
- 6) Lajme shkencore

Buletini dilte 4 herë në vit me mesatarisht 150 faqe dhe përmbledhjet e artikujve bëheshin vetëm anglisht.

Në nr.4 të vitit 1961 në redaksi u shtua edhe KSHM Hiqmet Dibra, kurse në Nr.2 të vitit 1962, në vend të Grigor Konomit, u shtuan në Këshillin e Redaksisë KSHM Kadri Kërçiku, Ferdinand Paparisto dhe Llambi Ziçishti, kurse në gjysmën e dytë të vitit 1963 u largua nga redaksi KSHM Ylli Xhagjika.

Nga viti 1964, për arsye ekonomike (kursim letrë) redaksia u detyrua ta nxjerrë Buletinin 2 herë në vit, duke shtuar numrin e faqeve nga rreth 150 për çdo numër në 180 faqe. Në pjesën e dytë të vitit 1964 u largua nga fakulteti KSHM Fadil Spahiu dhe redaksia u drejtua për një vit nga Zv. Kryeredaktori. Në gjysmën e dytë të vitit 1965 u caktua kryeredaktor KSHM Hiqmet Dibra, i cili ishte edhe Dekan i Fakultetit të Mjekësisë. Po atë vit u suprimua edhe këshilli i Redaksisë, kurse Aleko Rapo u largua pasi u ngarkua me një detyrë tjetër. Më 28 Maj 1966 vdiq KSHM Përparim Tepelena, i cili ishte edhe Zv.Dekan i Fakultetit. Kështu Redaksia mbeti me 5 veta dhe pa sekretar deri në gjashtë mujorin e dytë të vitit 1966, ku nga Rektorati i USHT u emërua si redaktor letrar Guri Lubonja. Ky ishte i njohur mirë me punën e botimeve, me shtypshkronjat dhe krahas daktilografimit të artikujve dhe punëve të tjera të redaksisë, filloi t'iu sigurojë autorëve separate të artikujve të tyre, njëlloj siç veprojnë në revistat e huaja. Kjo dhe niveli i punimeve të Buletinit, bënë që të rritet edhe tirazhi i tij deri afro 2000 kopje për numër. Përveç këtyre, duke filluar nga numri 1 i vitit 1968, krahas anglishtes,

përmbledhjet e artikujve filluan të bëheshin edhe frëngjisht nga vetë Guri.

Më 11 tetor 1969, pas një sëmundjeje të gjatë vdiq Docent Hiqmet Dibra, Dekani i Fakultetit të Mjekësisë dhe kryeredaktor i Buletinit. Për 3 vjet rrjesht redaksia mbeti pa kryeredaktor, dhe përbëhej nga Zv. Kryeredaktori Doc. J.E. Adhami me anëtarë: Prof. S. Bekteshi, Doc. P. Gaçia dhe Doc. B. Preza. Kjo ishte periudhë e vështirë, pa Dekan, pa kryeredaktor, artikujt dhe recenzentët nuk paguheshin më; sipas shëmbullit kinez u kërkua që emrat e redaksisë të hiqeshin nga Buletini dhe për më tepër mos viheshin as emrat e autorëve të artikujve. Veçanërisht kjo e fundit, u kundërshtua nga redaksia dhe nuk u zbatua asnjëherë, pasi do të ishte pengesë për zhvillimin e mëtejshëm të punës dhe mund të përfundonte me mbylljen e Buletinit. Edhe në këtë periudhë të vështirë, një ndihmesë të madhe në daljen e Buletinit ka dhënë Guri Lubonja.

Pas kërkesash të përsëritura për plotësimin dhe zgjerimin e redaksisë, më datën 11 shkurt 1972 me shkresën Nr. 266, Rektorati miratoi redaksinë e re të Buletinit si më poshtë: 1. Doc. Ylvi Vehbiu (kryeredaktor), 2. Doc. Josif Adhami (Zv. kryeredaktor) dhe anëtarë: 3. Prof. Bajram Preza, 4. Doc. Petrit Gaçe, 5. Fatiri Gorica, 6. Dhimitra Lira, 7. Zef Sima 8. Doc. Pëllumb Bitri, 9. Qeramedin Kodra. Redaktor letrar Guri Lubonja, i cili e vazhdoi punën deri më 31 tetor 1980 kur doli në pension.

Kuptohet se vitet e para ishin shumë të vështira, pasi ata që ushqenin buletinin ishin kryesisht pedagogët, të cilët kishin ngarkesë të madhe pedagogjike e klinike. Ata angazhoheshin, zakonisht pa shpërblim, në shumë detyra të tjera si roje, konsulta në poliklinika e spitale të Tiranës e rretheve, ekupe kontrolli në institucione të ndryshme të vendit nga Ministria e Shëndetësisë etj. Përveç këtyre ata duhet të udhëhiqnin temat shkencore, të përgatisnin tekstet mësimore, të mbronin disertacione dhe të shkruanin artikuj për Buletinin dhe revista të tjera mjekësore. Kuadrot e vjetra me përvojë shumë të gjatë praktike, intuitë diagnostike, me njohuri të gjëra të mjekut të përgjithshëm si në disiplinat terapeutike dhe ato kirurgjikale, e kishin më të vështirë të ulerin e të shkruanin, të nxirnin përgjithësime të punës së tyre ose të bënin disertacione. Kuadrot e reja që, krahas punës pedagogjike dhe klinike, u futën në binarët e studimeve shkencore, iu nënshtuan disiplinës së disertacioneve, përveçësuar metodikat e tyre, e patën më të lehtë të shkruajnë artikuj, kontribuan më shumë në mbarëvajtjen e Buletinit dhe u rritën bashkë me të. Kërkesat këmbëngulëse të redaksive të periudhave të ndryshme nëpër të cilat ka kaluar Buletini, vërejtjet e bëra nga anëtarët e redaksisë dhe të dy recenzentët specialistë që caktoheshin për çdo artikull, vërejtjet e shumta që u bëheshin disertacioneve gjatë mbrojtjes në katedër, në këshillin shkencor të Fakultetit si dhe në Komisionin e Lartë të Atestimit, bënë që disertantët të thelloheshin më shumë në punimet e tyre, të mësoheshin të bënin përgjithësime shkencore, të nxirnin konkluzione dhe rekomandime. Të gjitha këto kanë ndikuar në rritjen e

nivelet të artikujve shkencorë të Buletinit të Shkencave Mjekësore. Por redaksia që në vitin 1961 diti të vlerësojë dhe të botojë në Buletin artikujt e personaliteteve të huaja që dërgoheshin apostafat për t'u botuar në Buletin, ose referencat e tyre, kur vizitonin vendin tonë, të përmbledhur në formë artikujsh. Në vitin 1961 u botuan 6 artikuj: 2 nga Prof. E.M. Tarejev anëtar i Akademisë së Shkencave Mjekësore të ish Bashkimit Sovjetik, 2 artikuj nga René Moricard Drejtor i laboratorit të hormonologjisë të shkollës për studime të larta të Ministrisë së Arsimit të Francës dhe 2 nga MUDR Vladimir Maly Shef i shërbimit Radiologjik të Jihlave (Çekosllovakia). Kështu që nga viti 1961 deri më 1974 u botuan 35 artikuj, prej të cilëve 13 nga autorë francezë, ku mund të veçohen emrat e personaliteteve të njohura si Prof. Paul Miliez që ishte dhe kryetar i Shoqatës Francë - Shqipëri, arlegologut Prof. Bernard Halpern, anesteziologut Prof. E.R. Kern, diabetologut Prof. Maurice Derot, neurokirurgut të njohur Prof. Raymond Houdart që ka botuar 4 artikuj etj. Shtatë artikuj nga personalitete kineze midis të cilëve prof. Hou Yu-Lin e bp. kardiokirurgë nga spitali i Akademisë së Shkencave Mjekësore të Pekinit, Prof. Peng Chuan Yi neurokirurg i po kësaj akademie, Prof. Çen Pao Tje pneumokirurg etj. Nga Hungaria Prof. Laszlo Mosonyi i Institutit të Perfeksionimit të Mjekëve, i cili në vitet 1953-54 ka punuar në Spitalin Nr. 1 të Tiranës dhe ka kontribuar në atë kohë që mbledhjet e mëngjez të mjekëve, nga raportime të thjeshta, të shdrohen në mbledhje shkencore, me paraqitje rastesh të veçanta të sëmurësh, referime shkencore etj. Ky ka shkruar gjashtë artikuj mbi probleme të ndryshme të sëmundjeve të brendshme. Dy artikuj nga Rumania, një prej të cilëve nga i njohuri Prof. N. Draganescu, lidhur me kërkimet virusologjike në sindromat encephalo-pneumonike të latantëve (nga Instituti i Inframikrobiologjisë të Akademisë Rumune të Shkencave). Dy nga ish R.D. Gjermane nga të cilët njëri nga Prof. Dr. Kurt Pafchold i Akademisë Mjekësore Erfurt, mbi zhvillimin e protezave vaskulare, kërkimet eksperimentale dhe përdorimi i tyre klinik. Një artikull u dërgua nga Antonio Sellek, drejtor i Departamentit të Laboratorit Klinik të Spitalit Pediatrik "Pedro Boras Astorga" në Havanë dhe bp. i tij serologu Alejandro del Frade, lidhur me testin me acetat bakri, që përdorej si provë e turbiditetit dhe flokulimit në sëmundjet e mëlçisë dhe që mban emrin e tyre.

Kështu 35 artikuj nga 8 vende të botës, në 14 vjet të jetës së Buletinit kanë qenë nxitje, inkurajim dhe ndihmesë teorike e praktike për autorët dhe lexuesit e Buletinit tonë. Dësa prej tyre kanë qenë vendosur si kryeartikuj. Botimi i tyre bëri që të ngrihej autoriteti i Buletinit qysh në numrat e para të tij dhe të tregojë interes për abonimin dhe leximin e revistës, por nga viti 1975 u mbyll porta e tyre dhe që atëherë nuk u botua asnjë artikull i huaj. Ndërprerja e tyre koncoidoi me tendencën e politizimit të Buletinit. Pothuajse të gjithë kryeartikujt deri në vitin 1990 përbëheshin nga fjalime udhëheqësish, vendime plenumesh, përvjetore të ndryshme etj.

Duke filluar nga viti 1976 Buletini rifilloi të dalë me 4 numra në vit, por me rreth 140 faqe secili. Më 31 tetor 1980 doli në pension Guri Lubonja dhe u zëvendësua nga redaktorja letrare Nevina Gami. Që nga Nr.2 i vitit 1974 deri në Nr. 1 të vitit 1985 nuk viheshin në Buletin as emrat e redaksisë dhe as ai e redaktore letrare. Kurse nga Nr.2 i 1985-ës rifilloi vënia e emrave në revistë dhe redaksia e ndryshuar përbëhej nga 9 veta: 1) Doc. U. Vehbiu (kryeredaktor) 2) Prof. J. E. Adhami (Zv.kryeredaktor) dhe anëtarë : Doc. Anesti Kondili, KShM. Afërdita Basha, Prof. B. Preza, BVSH Lavdim Gjonçaj, KSHM Minella Papajorgji, Prof. P. Bitri dhe KSHM Skënder Skënderaj, kurse redaktore letrare Nevina Gami.

Në vitin 1986 numri i faqeve u shtua dhe arrijti rreth 160-180 për çdo numër, gjë që bëri të shtohet punua si e redaktore letrare, ashtu dhe e redaksisë. Nga Nr.4 i atij viti redaksisë iu shtuan edhe 4 veta : 1) KShM Kristo Pano (Zv.kryeredaktor) 2) Mehdi Agolli, 3) Viron Xhillari dhe 4) Zyhdi Zhegu. Kështu redaksia u bë me 13 veta prej të cilëve një kryeredaktor dhe dy zv.kryeredaktorë. Kjo redaksi ka vazhduar edhe pas vitit 1991, kur doli vetëm një numër Buletini she pastaj u ndërpre. Pas viti 1991 kryeredaktori, dy zv. e tij dhe disa anëtarë të redaksisë bashkë me redaktoren Nevina Gami, e kanë vazhduar punën duke bërë mbledhje të rregullta me qëllim që të mos pengohet mbrojtja e disertacioneve, pasi në bazë të rregullores të Komisionit të Atestimit për çdo mbrojtje të shkallës së parë duhej të ishte botuar të paktën një artikull në Buletin, kurse për shkallëm e dytë të paktën 2 artikuj. Megjithëse Buletini nuk botohej, edhe redaktore iu shtua punë, pasi me heqjen e shkallës së dytë dhe emërtimin Doktor i Shkencave me mbrojtjen e një disertacioni të vetëm, si dhe me vënien kusht që për të qenë pedagog ose ordinator në klinika universitare duhej të kishe gradën Dr. i shkencave, pati një dyndje të madhe mjekësh për mbrojtje. Por shpejtësia me të cilën përgatiteshin disertacione dhe artikujt ishte e madhe, niveli i disa artikujve që më i dobët se më parë, kështu që redaksia ua kthente autorëve për t'i ripunuar, shpeshherë më tepër se një herë; kështu redaktorja rishtypte materialet për redaksinë dhe kur ato aprovoheshin iu lëshonte vërtetim se artikulli i tyre i depozituar në redaksi ishte i vlefshëm për botim, pra edhe për mbrojtje disertacioni.

Krahas këtyre kishte edhe shumë artikuj të tjerë me nivel të mirë shkencor që prisnin rradhën për t'u botuar, por Buletini nuk doli veçse një numër në shkurt të vitit 1995 dhe u emërtua si Nr.2 i vëllimit 34, si vazhdimësi e Nr. 1 të vitit 1991. Në realitet ky nuk është vëllimi 34, por vëllimi XXXI, pasi siç e thamë "Buletini i USHT Seria Shkencat Mjekësore" që shkurtimisht u quajt "Buletini i Shkencave Mjekësore" ka lindur në vitin 1961. Për nxjerrjen e këtij numri u krijua një redaksi e re e përbërë nga 7 veta; 1) Adnan Kastrati (kryeredaktor) dhe anëtarë 2) Adem Alushi, 3) Orion Gliozheni, 4) As. Prof. Dhimitër Kraja, 5) As. Prof. Ndok Marku, 6) Prof. Dr. Mentor Petrela, 7) Lindmira Thereska. Redaktore letrare po Nevina Gami. Njëkohësisht u caktua dhe një

grup prej 19 konsulentësh të Redaksisë. Kjo redaksi nxorri vetëm një numër në vitin 1995, që përbëhet nga 120 faqe, format i madh dhe përmban 23 artikuj të mbetur nga redaksia e viteve 1986-1991 dhe "Abstraktet e Konferencës së I-rë Shqiptare të Kardiologjisë" të mbajtur në Tiranë më 30 Nëntor-1 Dhjetor 1995. Në përgjithësi abstraktet e kardiologjisë ishin të përgatitur mirë dhe vlen të përmendet se nga 55 abstrakte të botuara, 8 prej tyre ishin bërë në bashkëpunim me klinika apo universitete të huaja, prej të cilave 5 gjermane, 2 amerikane dhe një franceze.

Pas largimit të As. Prof. Adnan Kastratit, në vitin 1998 u formua Redaksia e fundit e përbërë nga: 1) Myftar Barbullushi (kryeredaktor) dhe anëtarë: 2) Prof. Dr. Anesti Kondili, 3) Artan Goda, 4) Dr. Anila Godo, 5) As. Prof. Alfred Priftanji, 6) Prof. Dr. Besim Elezi, 7) Dr. Jovan Basho, 8) As. Prof. Ndok Marku, 9) Orion Gliozheni dhe 10) Pavli Kongo. Redaktore letrare Nevina Gami dhe një grup konsulentësh të Redaksisë prej 24 vetash.

Kjo redaksi nxorri Nr. 3 të vëllimit 34, Tetor 1998 që në realitet duhet quajtur Nr.3 i vëllimit XXXI. Në këtë numër me 132 faqe, format i madh, janë botuar 21 artikuj të plotë nga redaksia e viteve 1986-1991 dhe 51 artikuj të tjerë të asaj kohe, të cilët janë shkurtuar në përshtatje me strukturën e re të Buletinit. Artikujt e plotë shoqërohen me abstrakte anglisht, kurse artikujt e përmbledhur janë vetëm shqip.

Hapja me botën gjatë këtyre 8 vjetëve të fundit, shkuarja jashtë shtetit e shumë pedagogëve, ordinatorëve dhe mjekëve të tjerë për specializime dhe rifreskime, pjesëmarrja në Kongrese dhe Simpoziume Ndërkombëtare, ardhja e specialistëve të huaj këtu, zgjerimi i ekzaminimeve instrumentale, veçanërisht atyre imazherike dhe endoskopike ishin në favor të zhvillimit të punimeve shkencore dhe pasqyrimin e tyre në shtypin mjekësor. Kjo nuk pajtohet me daljen e tre numrave të Buletinit brenda 8 vjetësh, kur normalisht, gjatë kësaj periudhe, duhej të kishin dalë 32 numra. Megjithatë, një pjesë e punonjësve të shkencës mjekësore e sfiduan këtë anomali të shtypit tonë mjekësor, duke botuar punimet e tjera jashtë shtetit ose duke i paraqitur ato në Kongrese e Simpoziume. Por fatkeqësisht ka dhe raste, që nënvleftësojnë literaturën tonë mjekësore, ose nuk e njohin atë, ose e injorojnë, pasi kur shkruajnë ndonjë artikull të tyre pretendojnë se ky është punimi i parë në vendin tonë, megjithëse mund të ketë artikuj të tjerë apo dhe monografi të botuara më parë për problemin në fjalë.

Anë negative për ndjekjen e studimeve shkencore ka qenë furnizimi jo ritmik me barëra i klinikave dhe reaktiva i laboratorëve për ndjekjen e rregullt të tematikave shkencore. Po ashtu kartotekat e QSUT, që mbanin dokumentacione që nga themelimi i Spitalit Civil në vitin 1932, pas vitit 1991 u lanë në mëshirën e fatit: kartelat u plasën për tokë pa rafte, ose u vendosën në vende të papërshtatshme, në bodrume ku u përmbytën nga ujrat e zeza dhe pjesa më e madhe u shkatërrua pa dalë përgjegjësia e askujt. Këto dokumenta, veçanërisht pas themelimit të klinikave të Fakultetit, përmbanin

materiale të vlefshme shkencore lidhur me epidemiologjinë dhe ecurinë klinike të njësive nosologjike të ndryshme. Kështu shumë klinika mbetën pa dokumentim të punës së tyre dhjetra vjeçare dhe duket sikur çdo gjë filloi me kompjuterizimin e disa të dhënave që nga viti 1996.

Kafshët eksperimentale, të cilat kanë qënë të shumta në vitet e para të themelimit të Fakultetit, aq sa shpeshherë sakrifikoreshin kot minjtë e bardhë pasi shtoheshin shumë, kurse 10-15 vitet e fundit, ato kanë munguar jo vetëm për punë shkencore, por dhe për praktikatat e lëndëve teorike. Nuk duhet harruar se eksperimentet në kafshë, u ngjallin mjekëve të ardhshëm dëshirën për punë shkencore qysh në bankat e fakultetit.

Negativisht ka ndikuar edhe ulja e kërkesave për mbrojtje disertacionesh, duke i dhënë oponencat brenda përbrenda klinikave ose katedrave dhe duke i shtyrë me shpejtësi dhe ndonjëherë me oportunizëm që mbrojtjet të bëheshin brenda afatit, me qëllim që të ruanin vendin e punës.

Të gjitha këto, në një kohë kur doktorati merrej pa kaluar më parë në kandidatë të shkencave, gjë që presupozonte disertacione me nivel shkencor më të lartë. Kështu u duk sikur u vu një shenjë barazimi midis këtyre dhe shumë kuadrove të reja të shkëlqyera, që nuk e kanë ndërprerë asnjëherë punën shkencore pas marrjes së

doktoratit, apo titullit shkencor dhe vazhdojnë të shkruajnë si në Buletin ashtu dhe në revista të tjera të vendit ose të huaja.

Të gjitha këto që përmendëm dhe mosvlerësimi sa duhet i punës intelektuale dhe shkencore, bëri që një pjesë e konsiderueshme e trurit të vendit tonë të emigrojë jashtë shtetit. Fatkeqësia më e madhe është se një pjesë e këtyre kuadrove, në vend që të punojnë dhe të specializohen në fusha të ndryshme të mjekësisë, që nesër të bëhen investitorë të ardhshëm të Shkencës Shqiptare, të dëshpëruar edhe nga gjendja e vështirë ekonomike, po lënë profesionin e tyre dhe po merren me punëra të papërshtatshme.

Sot që Buletini i Shkencave Mjekësore po ringjallet, le të bëhet tribunë e vërtetë e Shkencës Mjekësore Shqiptare, le të lëshojë alarmin mbarëkombëtar se truri i vendit tonë po firon nga dita në ditë, le ta ngrerë zërin për t'i thënë ndal eksportimit të trurit duke krijuar një mjedis të përshtatshëm për zhvillimin e shkencës në vendin tonë.

Këto janë vetëm disa nga detyrat që dalin para Buletinit në momentin aktual dhe disa nga premiset për ndërprerjen e eksodit dhe kthimin e specialistëve tanë në vend, për të kontribuar në zhvillimin e mëtejshëm të Shkencës Mjekësore Shqiptare dhe ruajtjen e shëndetit të popullit.

Dorëzuar më 25 Janar 1999